

Ала и подирѣ това писмо турската войска не мръднала отъ Сараново; тя мислѣла, че бѣльовскитѣ възстаници сѣ хиляди въ гората и могатъ да я пленятъ. Командирѣтъ на войската съобщилъ на бѣльовци, че той ще дойде въ селото, но ако му изпратятъ по-напредъ 20 души най-първи бѣльовци като залогъ. Бѣльовци се събрали, мислили, правили и решили да изпратятъ исканитѣ 20 души начело съ председателя свещеникъ Радуловъ. Избранитѣ заложници, придружени отъ смѣлата попадия на свещеникъ Радуловъ, тръгнали и стигнали въ Бѣльово на 8 май. Турцитѣ веднага ги вързали и затворили въ хамбаритѣ на желѣзницата. Следъ разпитъ и голѣми мъчения заложницитѣ били закарани въ Т.-Пазарджикъ.

До Бѣльово доближили откъмъ планината много помаци и поискали да влѣзатъ въ селото не като врагове, а като гости. Понеже бѣльовци и помацитѣ, като съседи, много пжти работили наедно и си помагали, тѣ били приятели и познати. Затова помацитѣ били пуснати да влѣзатъ въ селото. Помацитѣ били гладни и поискали да бждатъ нахранени. Въ това време, като се чуло, че въ Бѣльово влѣзли помаци, командирѣтъ дигналъ отъ Сараново войската и стигналъ въ Бѣльово. Два топа били изкарани горе на скалата и обърнати къмъ селото.

Бѣльовци изпокриватъ всичкото здраво и ново оржие и съ голи ржце посрѣщатъ турската войска. Командирѣтъ на войската веднага поискалъ да му се дадатъ 50,000 гроша пари, оржието на бѣльовци и всички мже и младежи, които били въоржжени.

Щомъ командирѣтъ прибралъ паритѣ, оржията и уловенитѣ бѣльовци, той веднага далъ заповѣдъ на войската да си заmine. И тѣй, сжщиятъ день вечерьта войската напуснала селото, види се, че се е бояла да не би скрити възстаници въ планината презъ нощьта да я нападнатъ и хванатъ. Бѣльовчани си отдъхнали, че турската войска нѣма да ношува въ селото. Ала тѣ жесто-